

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Porumbescu Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Porumbescu Pavel xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.03.2021 – 26.04.2021;

Instanța de apel: 06.07.2021 – 30.11.2021;

Instanța de recurs: 31.01.2022 – 27.04.2022

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 26 aprilie 2021, Porumbescu Pavel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Porumbescu Pavel în beneficiul statului suma de 10 020 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, Porumbescu Pavel la data de 08 ianuarie 2021, aproximativ la ora 19.00, aflându-se la domiciliul său din xxxx, unde conlocuiește cu fratele său Porumbescu Ilia și concubina ultimului Sîrghi Maria, cu care în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, acționând intenționat, urmărind scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu Sîrghi Maria, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicarea forței fizice, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, a dezbrăcat-o forțat, și contrar voinței dânzei, a întreținut cu Sîrghi Maria un raport sexual forțat în formă naturală, cauzându-i părții vătămate potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202113P0006 din 09 februarie 2021, vătămări corporale neînsemnate, manifestate prin echimoză pe glanda mamară stângă, echimoze pe ambele coapse și fisuri a mucoasei labiilor mari.

Acțiunile inculpatului Porumbescu Pavel au fost încadrate în baza art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, după indicii: raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, săvârșit asupra unui membru de familie.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Delijan Victor în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Porumbescu Pavel să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, apărarea a indicat, că declarațiile părții vătămate Sîrghi Maria urmează a fi apreciate critic, deoarece ultima a făcut astfel de declarații, fiind amenințată de Porumbescu Ilia, care este concubinul ei. Partea vătămată nu a putut explica concubinului său, Porumbescu Ilia din care motive a consumat băuturi alcoolice împreună cu inculpatul Porumbescu Pavel. Totodată, martorul Porumbescu Ilia nu a fost prezent la fața locului și respectiv, nu a văzut nemijlocit circumstanțele reale ale cazului. Martorul în cauză se află în relații ostile cu inculpatul Porumbescu Pavel, ceea ce la fel demonstrează neveridicitatea declarațiilor depuse.

Mai mult, apărarea a indicat că, plângerea părții vătămate Sîrghi Maria privind tragerea la răspundere penală a inculpatului Porumbescu Pavel, reprezintă o poziție subiectivă și tendențioasă a părții vătămate, față de inculpat. La fel și procesul-verbal de cercetare la fața locului, precum și concluziile expertizelor judiciare nu demonstrează vinovăția inculpatului Porumbescu Pavel, în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, în opinia apărării, instanța de judecată a încadrat greșit acțiunile inculpatului, în baza alin.(2) lit. b²) art.171 Cod penal, deoarece partea vătămată Sîrghi Maria, nu este membru de familie în raport cu inculpatul, fiind doar concubina fratelui acestuia. În cazul din speță nu s-a demonstrat că, partea vătămată ducea gospodărie comună cu Porumbescu Ilia, au avut un buget financiar propriu și au avut scopuri comune în viață.

3.1. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, apărarea a invocat că prima instanță greșit a apreciat probele administrate, iar vina inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate nu are suport probatoriu, sentința fiind bazată doar pe depozițiile părții vătămate Sîrghi Maria.

Totodată, a reținut că prima instanță nu a dat nici o apreciere probelor prezentate de apărare, care demonstrează nevinovăția inculpatului Porumbescu Pavel.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2021, au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Porumbescu Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, calificarea faptei fiind corectă precum și măsura de pedeapsă.

Instanța de apel a conchis că deși inculpatul neagă comiterea faptei imputate, soluția primei instanțe privind vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, se bazează pe elementele de fapt dobândite din

declarațiile părții vătămate Sîrghi Maria, a martorului Porumbescu Ilia, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: plângerea părții vătămate Sîrghi Maria, depusă în adresa Inspectoratul de Poliție Cantemir, la data de 08 ianuarie 2021 (f.d.5, vol. I); declarațiile părții vătămate Sîrghi Maria, depuse la etapa urmăririi penale (f.d.16, vol. I); declarațiile martorului Porumbescu Ilia, depuse la etapa urmăririi penale (f.d.17, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 202113P0006 din 09 februarie 2021 (f.d.85-86, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 202113P0007 din 09 ianuarie 2021 (f.d.87-88, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 202105O0021 din 24 februarie 2021 (f.d.115-120, vol. I).

Instanța de apel a considerat că probele respective administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Porumbescu Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, susținând în acest sens concluzia primei instanțe.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, în acțiunile inculpatului Porumbescu Pavel, iar faptul că inculpatul nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar aceasta se combate prin cumulul de probe administrat.

Instanța de apel a menționat că, în conformitate cu art.133¹ lit. a) Cod penal, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că, legiuitorul în mod expres a stipulat noțiunea de membru de familie în condiția de conlocuire, și anume că, persoanele aflate în relații de concubinaj, sunt membrii de familie și respectiv, dețin calitatea de membru de familie față de rudele fiecăruia din ei.

Totodată, instanța de apel a indicat că, partea vătămată Sîrghi Maria, pe deplin întrunește calitatea de membru de familie în raport cu inculpatul Porumbescu Pavel, fiind concubina fratelui acestuia, Porumbescu Ilia și care conlocuiau în aceeași casă de locuit, or, în cadrul judecării cauzei în prima instanță cât și în instanța de apel, partea vătămată, martorul Porumbescu Ilia și nici inculpatul, nu au negat faptul conlocuirii și că, partea vătămată Sîrghi Maria, este concubina fratelui inculpatului.

Din considerentele enunțate, argumentele părții apărării precum că nu s-a stabilit faptul conlocuirii părții vătămate Sîrghi Maria cu fratele inculpatului, Porumbescu Ilia, că au dus o gospodărie comună, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin urmare, au fost apreciate ca neîntemeiate cerințele apărării privind achitarea inculpatului din motivul că nu a fost probată vinovăția acestuia, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Referitor la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului, instanța de apel a reținut în acest sens că, soluția primei instanțe este una corectă, justificată și întemeiată, care a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate produsă de alcool, ce țin de gravitatea faptei penale, care în temeiul art.16

alin.(4) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare în limitele articolului incriminat.

5. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, fără a invoca careva temeii prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În dezvoltarea argumentelor recursului, invocând motive similare celor expuse în apel, apărarea indică că instanța de apel a comis aceleași greșeli pe care le-a comis și prima instanță, prin respingerea probelor apărării, fără a da o analiză a pertinentei și concluziei acestora.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond, nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Porumbescu Pavel.

6. Procurorul a depus referință la recursul ordinar declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, astfel că decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul nu a invocat nici un temei de drept din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, însă din esența criticilor invocate, rezultă că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și cu soluțiile instanțelor de fond privitor la condamnarea inculpatului în baza art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că argumentele aduse în recurs sunt identice celor care au format obiect de discuție la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel a motivat detaliat și argumentat soluția adoptată, prin care Porumbescu Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului, invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Concomitent, instanța de recurs conchide că în speța supusă judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Porumbescu Pavel și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe

care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărarea.

Deci, instanța de recurs consemnează, că instanțele ierarhic inferioare, au conchis corect că în speța dată au fost administrate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, care demonstrează vinovăția inculpatului Porumbescu Pavel în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, alegațiile recurentului precum că probatoriul administrat la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Porumbescu Pavel învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, instanța de recurs le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Porumbescu Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, săvârșit asupra unui membru de familie, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în acest sens de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, și în mod întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda,*

nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 09 martie 1999).

Astfel, Colegiul penal conchide că, alegațiile recurentului în sensul că Porumbescu Pavel urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sunt neîntemeiate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Porumbescu Pavel, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Porumbescu Pavel* xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie